

[Aksel Møller.]

Jeg savner tilstrækkelige Forudsætninger for at gaa i Rette med de Motiver, som ligger til Grund for disse Regler. Det er dog næppe helt galt sluttet, at de har udviklet sig ved en Krydsning mellem den oprindelige Socialreform og de senere indførte Udligningslove. Resultatet er derfor blevet blandet. Mon ikke disse Regler bør tages op til Revision, naar en rimelig Anledning tilbyder sig?

Den Maade, hvorpaa den højtærede Minister har opbygget Lovforslaget, er tilfredsstillende for mit Parti. Som det fremgaar af Bemærkningerne til det, betyder Ordningen, at Statsrefusionerne modregnes Kommunens Indbetalinger til Statskassen ved at Refusionsterminer og Skatteterminer begge henlægges til de samme Datoer. Det synes da ogsaa det mest hensigtsmæssige og er i den allerbedste Overensstemmelse med vor Tid, naar disse gensidige Ydelser kommer til at gaa over en Slags Clearing. Nu har jeg imidlertid den Ære at have at gøre med en Kommune, der har en speciel Ordning, der henlægger Skatteterminerne til den 1ste i Maaneden, hvor Lovforslaget foreslaar den 15de. Denne Kommune vil altsaa desværre ikke kunne benytte Clearing ved Statsrefusionerne, men maaske den højtærede Finansminister vil overveje, hvorvidt der dog kunde træffes en tilsvarende Ordning her.

Det er ikke min eller mit Partis Hensigt, at denne Henstilling skal tages som et Ønske om en nærmere Behandling af Lovforslaget. Vi har i dette høje Ting ikke Lov til at anlægge et Synspunkt til ensidig Gavn for kommunale Interesser, men maa tilse Statens. Følgerne for Staten af den højtærede Regerings Forslag bliver en Udgift een Gang for alle. Det kan vel være betænkeligt nok, men i Betragtning af, at der heri ligger en Mulighed for, at Kommunerne lettere kan give sig i Kast med de beskæftigelsesmæssige Opgaver, som venter, maa den finansielle Betænkelighed træde i Baggrunden.

Paa mit Partis Vegne skal jeg da anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

P. D. Jensen: Det her foreliggende Lovforslag gaar ud paa, hvad der for øvrigt fremgaar saavel af den højtærede Socialministers Fremsættelsestale som af Bemærkningerne til Lovforslaget — ogsaa tidligere ærede Ordførere har været inde derpaa —, at imødekomme et gentagne Gange fremsat Ønske fra Kommunerne om at faa udbetalt

den dem tilkommende Statsrefusion vedrørende Forsørgelseslovgivningen noget tidligere end hidtil. For Tiden udbetales Tilskuddet under eet, nemlig i Slutningen af Maj Maaned — det er altsaa Forskud paa Udgifter, der er afholdt —, Restbeløbet udbetales, naar Regnskaberne foreligger revideret og decideret sidst i December Maaned.

Det, der nu foreslaas, er, at det Beløb, der udbetales i Slutningen af Maj Maaned under eet, fordeles og udbetales i 4 Rater, den første Rate senest pr. 15. December, anden Rate senest 15. Marts og de efterfølgende to Rater henholdsvis 15. Juni og 15. September. Naturligvis er denne Ordning et Fremskridt i Forhold til den nuværende Ordning. Ogsaa jeg vil takke den højtærede Minister for Lovforslaget; personlig finder jeg dog, at naar man vil gaa bort fra den nuværende Ordning, burde man gaa videre. Sagen er, at vel faar Kommunerne Halvdelen af Refusionen tidligere end hidtil, men den foreslaaede Ordning medfører tillige, at den sidste Halvdel — de to sidste Rater — udbetales senere end under den bestaaende Ordning. Naar dertil kommer, at Refusionen efter den endelige Opgørelse udskydes 1 Maaned, fra sidst i December til først i Februar, bliver det, der opnaas, uden Tvivl ikke det, man tænkte sig fra Kommunernes Side.

Med Hensyn til det sidste — den endelige Opgørelse — er det vist nødvendigt at foretage den foreslaaede Forandring. Jeg ved, det volder ikke ringe Vanskelighed for Amterne at faa Revision og Decision tilendebragt til den nu gældende Tid, altsaa til sidst i December, saa jeg finder Udsættelsen til 1. Februar meget heldig.

Med Hensyn til Forskuddene vilde det have tiltalt mig mere, at de var blevet udbetalt — altsaa for det pr. 31. Marts afsluttede Regnskabsaar — pr. 15. September, 15. December, 15. Marts og 15. Juni, med andre Ord rykket 3 Maaneder frem. Dette vilde være en Ordning, der i nogen Grad falder sammen med den Ordning, man har med Udbetalingerne af Forskud for Invalidereenten.

Ogsaa maa det erindres, at Statsskatteerne nu indbetales kvartaarlig. Det betyder, at Kommunerne nu i Modsætning til tidligere, hvor de kun indbetalte halv-aarlig, undertiden indbetaler Restancer, som man ved vil indgaa, men som altsaa ikke er indgaaet til den Tid, Staten skal have Pengene, og Staten er jo med Hensyn til disse Indbetalinger en streng Herre over for Kommunerne: Gaar Beløbene